

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

74. Considerando Passionem Domini, quomodo in ea christus perfecte
servavit implevitque divina omnia, præsertim Decalogi, præcepta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

Et fatendum est quidem, quia hæc omnia, quæ breviter enumerata sunt, nihil omnino sunt, si conferantur charitati, quâ excessivè, & superabundanter dilexit nos Christus: attamen etiam negandum non est, attentis viribus nostris, & tenuitate facultatum nostrarum, hæc quoque pro magnis reputanda esse, utpote fructus multum ebullientis per eorda nostra redemptionis Christi, quam in eis constanter efflorescere facit charitas redundans in Passione Christi.

Hæc recogitans pia anima, recordetur se quoque unam esse, ex his, quas profusè prodigèque amavit Magnus amator Christus, & animetur ad hoc, ut omni conatu virium suarum, fatagat, ad semper, semperque ampliùs, profusius, prodigaliùs effundendum se in amorem, & fructus amoris Christi.

MODUS LXXIV.

SEPTUAGESIMUS quartus Passionem Dominicam meditandi modus est. Speculari in ea, atque discere exemplariter elucescentem observationem Divinorum mandatorum. Etsi enim tota Domini nostri vita, morum nostrorum fuit disciplina, nec non speculum executionis præceptorum Dei, atque voluntatis ejus, attestante idipso de se Domino: *Sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Item. Ego, quæ placita sunt ei, facio semper, nihilominus hæc Christi ad Divinam voluntatem subjectio, mandatorumque plenissima exsecutio, perfectissimâ, & (prout dixi*

Joan. 14. 31.

Joan. 8. 29.

S:
e
oper
TO
N
k

exemplari, consummativâque ratione elucescit, atque residet in Dominicâ Passione.

Licebit ergo pio meditati, universa decalogi præcepta, à Christo in sua pro nobis Passione accuratissimè adimpleta pervestigare, & in sedulam imitationem observantiæ sibi met assumere.

I. Præceptum est. Ego sum Dominus Deus *Exod. 20. 2.* tuus. Non habebis Deos alienos coram me. Servavit & adimplevit Christus Dominus mandatum hoc, in Passione sua, quia Patri suo, hoc est, Deo vero, eum exhibuit honorem atque cultum in Passione sua, qui & uni, & soli Deo debetur, estque omnium cultus eminentissimus: obtulit enim sacrificium & holocaustum Deo, non quale quale, non taurorum aut arietum pinguium millia, sed semetipsum, vitam suam ponens, pro obedientia Dei Patris. Quod olim diabolo adorationem sui suadenti, respondit; *Dominum Matt. 4. 10.* Deum adorabis, & illi soli servies: hoc quàm plenissimè præstitit per Passionem & mortem suam, soli Patri sese non tantum in servum, sed & in holocaustum & sacrificium immolando. Docens nos in Dei nostri cultum profundere, non omnia tantum nostra, sed etiam ipsos nos, impendendo, honori & obedientiæ, illi à nobis debita, etiam sanguinem, etiam honorem, etiam libertatem, etiam vitam.

II. Præceptum. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum. Nunquam Christus otiose, nunquam falsò juravit, ac etiam observare est in vita Christi, rarissime ipsum Dei nomine usum, nec nisi cum speciali aliquo adjecto reverentiam Dei sonante. In tota Passione sua

H h 3

solum-

Handwritten marginal notes in a cursive script, including the words "Domi", "Christi", "Patri", "Deo", "servies", "solum-", and "H h 3".

solummodò bis, terve Deum nominavit, idque cum singulari affectu, tum dilectionis, tum reverentiæ, tum fiducia, tum obsecrationis, dicens: Deus meus, Deus meus &c. Inter eandem Passionem per nomen Dei vivi adjuratus: eam fecit sanctissimo nomini Dei reverentiam, ut propter eam confessus sit luculentissimè, se Christum Dei Filium, sessurum à dextris virtutis Dei, venturum in nubibus cæli; (esto novisset, confessionem hanc capitalem sibi futuram) Ad hæc: Passione sua Christus, illa omnia quæ Patribus Deus promiserat, & per semetipsum juraverat, fidelissimè præstitit, persolvitque; usque dum in cruce protestaretur diceretque *Consummatum est*: quidquid nimirum ad Dei Patris honorem, promissorum fidem, salutem nostram, obedientiam & charitatem suam attinebat. Quo exemplo, docuit nos Dominus summa cum reverentia, humilitate, veneratione, paritate Divinum nomen sermonibus nostris interserere, nec sine interiore pietatis, religionisque sensu illud usurpare.

III. Præceptum. Memento diem Sabbati sanctifices.] Videri poterat, & de facto Judæis visus erat Dominus Sabbatum non custodire, quæ fuit (ut videri volebant) iisdem causa singularis, odiorum atque persecutionum in Christum. Sed insanam superstitionem Judæorum, satis refutavit Dominus. Maximè cum ipse esset Dominus etiam Sabbati. At nihilominus exactam Sabbati custodiam in Passione sua demonstravit, tum quando in cruce, corpus suum per Sabbatum remanere, tum quando in Sabbato noluit sibi à fidelibus ullum mortuale obsequium exhibere.

S:
e
oper
Jo
N
k

exhib
suam
pulchr
nec
olim
reque
Divin
habito
tione,
monib
bus op
citosq
deride
dolor
stiano
centia
cenda
dies, c
dicati
Sabbat
Christ
IV
Matre
totam
obseq
ration
tioso
usitati
Domi
te trig
lialem
in par
que Pa
vixit c
exhi-

exhiberi, tum denique quia toto die mortem suam sequente, Sabbati favit, requiescens in sepulchro. Consummato salutis nostræ opere, nec non condito Ecclesiæ suæ mundo: prout olim condito mundo hoc visibili, septimo die requierat. per hoc instituens nos: ut dies cultui Divino destinatos, non solùm habeamus, sed habitos vereamur, & Divino obsequio laudatione, gratiarum actionibus, orationibus, sermonibus sacris audientis, nec non aliis salutariibus operibus, sanctos, & Deo consecratos placitosque reddamus. Ne hostes nostri dæmones, derideant sibi Sabbata nostra, prout hodie (pro dolor, & probum Christi!) fieri apud Christianos amat, quibus, nulli magis ad omnem licentiam morum, ad omnem turpitudinem exercendam, de morte atque instituto destinati sunt dies, quàm festi, quam sacri, quam Deo scilicet dicati, ejusque cultui destinati, quasi hoc esset Sabbatum, quod Dominus elegit, quodve à suis Christianis Christus requirit.

IV. Præceptum. Honora Patrem tuum & Matrem tuam.] Constat Dominum nostrum totam vitam suam impendisse honori, cultui, obsequio, obedientiæ Patris æterni, idque sub ratione Patris: quem & ideo sapissimè hoc gratioso Patris nomine compellare gratisimum & usitatisimum habuit. Constat etiam, ab eodem Domino Nostro Matri suæ ad usque annum vitæ trigesimum, obsequium & subjectionem filialem exhibitam, nihilque officii, quod Pietas in parentem posceret omisisse. Josephum quoque Patrem putatum, affectu veri Filii, quoad vixit coluisse. Sed hoc tamen, præcipuè de-

Hh 4

môn-

Handwritten notes in a cursive script, possibly a library or archival stamp, including the word "BIBLIOTHEK" and other illegible characters.

monstravit in Passione sua, in qualicet undique calamitatibus obseptus, vereque vir dolorum, & sciens atque experiens infirmitatem esset, Matris tamen cruci suæ adstantis curam minime præteriit, sed eam Joanni commendas eidem in eam filialem suum affectum amoris, & curam indidit: unde & Joannes ex illa hora accepit illam in sua. Patri verò aeterno tum suam Passionem ac mortem, mortisque ignominiam, in honorem, obsequium, mandatique illius executionem impendit, tum in extremo vitæ periculo, inclinato per summam devotionem, venerationemque capite, animam suam recommendans, atque tradens in ejusdem Patris manus, exspiravit. Sciens, & nullo se loco melius spiritum suum, quàm in Paternis manibus depositurum; & nullo se gratiore pignore manus Paternas, quàm sui Spiritûs in eas depositione daturum. Hac eadem operâ erudiens nos: tum omnem vitam, nostram cultui honorique summèque venerandi, Patris nostri cœlestis, & nostro, & omnium creaturarum nomine consecrare, tum debito, Parentes, Magistratus, Majoresque omnes honore, ac veneratione, pietatisque officii colere. Sibi enim hoc vel impensum vel negatum protestatur, quod Majoribus impensum negatumve fuerit, quod in nullius alterius præcepti sui observatione, aut violatione attendit Deus, idque adedè delicatè, quasi pupillæ oculi sui res sit.

V. Præceptum. Non occides. Nullum occidit Christus, imò omnes mortuos peccatis, Passione suâ morteque vivificavit, in super resurrectionem ex mortuis nobis omnibus promeruit.

S:
E
oper
JO
N

Unum solummodò, hostem nostrum occidit, mortem videlicet tam corporis, quam animæ, tam temporalem, quàm æternam; de qua per Prophetam olim comminatus fuerat dicens. *Ero mors tua, ô mors; & morsus tuus inferne.* Ad hæc etiam peccatum in suo mortali corpore interfecit, una cum chyrographo mortis affigens illud *Cruci.* Cujus figuram olim gessit & expressit David Philistæum interficiens, & suo ipsius eum gladio truncans, demumque *velut tenerri- mus ligni vermiculus sexcentos,* hoc est, innumeros, & universos nostros hostes *interficiens impetu suo.* Atque per hoc etiam nobis fidelibus suis legem fixit, ut proximum quidem, etiam inimicum, & odientem, unusquisque nostrum diligat sicut seipsum propter Deum, cum peccato autem & diabolo, & mundo, & carne internecinum geramus bellum: donec eos virtute Passionis, crucis, & mortis ejus conteramus sub pedibus nostris.

VI. Præceptum. Non machaberis.] Christus Deus noster, de Spiritu Sancto conceptus, deque intemerata semper Virgine Matre, virgo natus est, virgo vixit, virgo mortuus est, ut pænè absurdum sit, aliquid pro virginea Christi integritate asserenda laborare. Nihilominus ille sponsus sanguinum factus est Ecclesiæ suæ, quam sibi per sanguinem, crucem & mortem acquisivit, & exhibuit non habentem rugam, neque maculam: & cujus mortui latere tanquam ex novi Adæ costa, ædificavit sibi uxorem, eamque fecit Matrem omnium viventium, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, sed ex Deo nascuntur filii Dei viventis; Hæredes quidem

Hb 5

Dei,

Col. 2. 14.

2. Reg. 23. 8.

1. Reg. 17. 51.

Dei, cohæredes autem Christi, ob quod Dominus JESUS, Pater futuri sæculi meritò nuncupatur. Atque hic nobis amabilissimè denuntiat dicens, *sponsavi te mihi in fide*. Et ejus Apostolus,

2. Cor. 11. 2. *Despondi vos (ait) uni viro virginem castam exhibere Christo*. Ergo videat quisque nostrum, ut possideat vas suum, non in passione desiderii, sed in sanctificatione, & munditiâ, ut sit virgo & carne, & Spiritu, ut virgo sit, sed prudens, habens lampadem non solum fidei & spei sinceritate ornatam, verum etiam oleo bonorum operum plenam, charitatisque igne succensam.

VII. Præceptum. Non furtum facies.] Attestatur Apostolus de nostro Domino JESU Christo: quia non est rapinam arbitratus, esse se æqualem Deo; quin potius cum dives, imò Deus, & in forma Dei esset, propter nos egenus factus est, ita ut neque ubi caput reclinaret suum, neque ubi pedem poneret, habuerit: insuper autem quæ non rapuerat; furta primorum parentum, omniumque nostrum, in passione exsolvit, usque ad novissimum quadrantem, in omni rigore justitiæ, nec ad æqualitatem solum, verum etiam usque ad copiosum excessum. Et tamen non omisit Dominus exercere rapinam spoliaque diripere ex hostibus tam suis quam nostris: propter quod nomen illi inditum narravit Propheta. *Accelera, spolia, detrahe. Festina, prædare*. Ergo fortem armatum invasit, vicit, vasa ejus diripuit, & ab ipsis inferis captivam captivitatem eduxit, infernum & diabolum iniquè raptâ possessione, justè spoliavit. Ideo decantatum est illi: *Hæc est præda David, accipite de benedictionibus Domini*. Et illud, *Ascendens in altum*

1. Reg. 30. 29. tum est illi: *Hæc est præda David, accipite de benedictionibus Domini*. Et illud, *Ascendens in altum*

Eph. 4. 8.

S:
E
oper
TO
N
A

tum captivam duxit captivitatem, accepit & dedit dona in hominibus. Hæc rapina, hæc spolia, hæc captivitas Christi, nos sumus, & utinam esse amemus, esse curemus, esse perseveremus. Quid enim felicius? sed heu, quàm multi amantes peccata sua, diligunt mortem; & tradunt se diabolo in servos, eligentes maledictionem, & negligentes benedictionem. Filii Levi, filii potentes, filii excussorum, accingimini, & estote robusti, eruite pretiosum è vili. *Ite ad gentem convulsam & dilaceratam & gementem sub tyrannide, tot dominorum, quot vitiorum. Afferte Domino filii Dei, afferte filios arietum, diligit enim Dominus noster talem rapinam in holocausto.*

VIII. Præceptum. Non falsum testimonium dices. Absit ut Christus veritas, ut verax, & testis in cælo fidelis, & qui cum veritate iudicat, & vincit, falsum testimonium dixerit aliquando. Passus est tamen falsos testes, falsa testimonia contra se audivit, in hora Passionis suæ. Insuper autem potestatus est coram Pilato, *se in Joan. 18. 37. hoc natum esse in mundum, ut testimonium perhiberet veritati.* Et præstitit perhibuitque sanè quàm abundè, factaque sunt testimonia ejus credibilia nimis, virtute operum, evidentiâ miraculorum, veritate verborum, ita ut inimici dicerent ei: *Magister, scimus quia verax es, & viam Matt. 22. 16. Dei in veritate doces.* Nihilominus inimici ejus mentiti sunt ei, & verissimum testimonium ejus quod dedit veritati coram Caipha Pontifice, & universo concilio, appellaverunt falsum, atque blasphemum, & ob illud proclamatus est, *Reus Matt. 26. 66. mortis.* Sicque testis veritatis, factus est victima falsi testimonii, neque ullam habuere Judæi procuran-

curandæ & urgendæ mortis Christi causam, aut gravem & speciosam magis, aut falsam ementitamque magis. Et per hoc docet nos Dominus Iesus, esse nos per omnia servos veritatis, cultores, amicos, prædicatores, professores, tutores.

IX. & X. Præceptum est. Non concupisces quidquam eorum, quæ proximi tui sunt. Non uxorem, non servum, non bovem, &c. Quomodo Christus Dominus aliquid nostrum concupisceret, qui ad hoc in mundum venit in sua omnia, & seipsum nobis impenderet, nobisque daret? Profudit ergo, & planè prodegit, in nos, inque usum nostrum omnia sua, & Divinitatem, atque personam cum omni gloria ejus, & corpus, & sanguinem, & famam, & vitam, & animam, & matrem, & merita, & opera, & virtutes, & passionem; denique totum se, quidquid erat, quantus-quantusque erat: ita ut etiam illud quod in latere & corde adhuc sanguinis & aquæ post mortem superfuerat, per vulnus lateris aperti effundi, atque in nostræ salutis Sacramenta transire fecerit. Solâ duntaxat cruce reservatâ sibi, à qua nonnisi alienâ manu: alienâ potestate, & mortuus quidem, depositus sit. Et hæc est disciplina nostra, magisteriumque nostrum, nobis à summo doctore, ex cathedra crucis traditum, ut simus in mundo isto tanquam filii excussorum, nihil concupiscentes eorum, quæ in mundo sunt, nihil commune habentes cum mundo, omnia impendentes salutis nostræ, auxilio proximi, dilectioni Christi, gloriæ Dei, solam crucis, & paupertatis, & Passionis, & stultitiæ Christi possessionem, hæreditatemque nobis

S:
B
oper
Jo
N
A

bis usque ad mortem imitatione retinentes, vindicantesque; solo hoc ex Christi bonis patrimonio in hac vita, divites, gloriosi, beati.

MODUS LXXV.

Septuagesimus quintus Modus Dominicam Passionem meditandi esse potest, advertere quomodo in Dominica Passione eluceat observatio consiliorum Christi. Erit operæ pretium, eum meditandi modum in aliquot consiliis Christi declarare.

Ac .1. Quomodo octo Beatitudines quæ *Matt. 5.* propria Christi consilia sunt, in ejusdem Domini nostri Passione reluceant, declaratum est superius, Modo 32.

2. Consilium voluntariæ Paupertatis totâ quidem vitâ suâ Dominus exactissimè consecutus est, adeò, ut ab ipso per nativitatem in mundum hunc, vitamque mortalem ingressu, non invenerit ubi caput reclinaret suum; præcipuâ tamen ratione, in tota Passione sua eluxit ejus erga Paupertatem amor, atque observantia. Nudissimus enim in cruce pependit. Vestimenta sua inter crucifixoies partita esse voluit, capite pendulo, & fulcimenti indigo, mortuus est. In siti sua, guttam aquæ non habuit, alienâ findone involutus ad Sepulturam, alienâ stipe mortui corpus inunctum est, alieno denique in sepulchro conclusus, & conditus est. Nullum successorem bonorum, nullam è suis rebus possidendam hæredi reliquit; nisi alienâ miseratione de cruce depositus, tumulatusque fuisset, esca futurus erat, aut volucrum, aut bestiarum rapa-

Luc. 9. 58.